

การเรียนรู้เชิงรุก Active learning โดยการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต
บนความแตกต่างทางลีลาการเรียนรู้ระหว่างบุคคล
Active learning by demonstration method on individual
differences Learning style

ณภัทร ญาโนภาส

Napat Yanopas

สาขาการท่องเที่ยวและการบริการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

Department of Tourism and Hospitality, Faculty of Management Science,

Muban Chom Bueng Rajabhat University.

Corresponding author E-mail : aj.napat@hotmail.com

Received: 23 June 2022

Revised: 11 August 2022

Accepted: 15 November 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้และผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก Active learning โดยการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการสอนไวยากรณ์จีน บนความแตกต่างทางลีลาการเรียนรู้ระหว่างบุคคล ใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R & D) กระบวนการสอนกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปี 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 หมู่เรียน รวมทั้งสิ้น 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสอบถามความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ 2) แบบสอบถามการเรียนการสอนในรูปแบบการเรียนรู้แบบสาธิต 3) แบบสัมภาษณ์และประเมินความพึงพอใจกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบการสาธิตและสถานการณ์จำลอง วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน (Variance) t-test independent

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษามีความชื่นชอบทั้งสามด้าน ชื่นชอบการเขียนตัวอักษรจีน ออกเสียงจีน การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ในระดับมาก ยกเว้นชื่นชอบการรายงานเนื้อหาหน้าชั้นเรียน ประกอบกับผลการวิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ระหว่างบุคคล พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจ ถ้าที่จะแสดงออก บรรยายหน้าชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) และมีความเข้าใจต่อการเรียนรู้เนื้อหา (ส่วนบุคคล) ภายในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) 2) ผลการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองของความแตกต่างทางลีลาการเรียนรู้ระหว่างบุคคลของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน จากการจัดการ

เรียนรู้แบบสาธิตและสถานการณ์จำลองที่เหมือนกัน ทางด้านการเตรียมพร้อมก่อนการเรียนรู้ทุกครั้ง การได้รับความรู้จากเนื้อหาการเรียนการสอนกิจกรรมภายในห้องเรียน การมีรูปแบบการสื่อสารความรู้ภายในเนื้อหาให้มีความเข้าใจ

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบสาธิต / การเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง / การสอน / ไวยากรณ์จีน

Abstract

This research aimed to study the result of differences between individuals regarding learning styles, the effect of using the active learning model Active learning, by learning demonstration and simulated learning, The demonstration learning management and simulation learning had been implemented through the research and development model (R&D) in a teaching process. The targeted group was the fourth-year undergraduate students who were studying in the second semester of academic year 2021 from two sections for thirty-four students. The research instruments consisted of 1) questionnaire for individuals regarding the learning styles 2) questionnaire for the demonstration learning and teaching model 3) interview and satisfaction survey form of the demonstration learning and teaching and simulation model. The data were analyzed through a percentage, mean, standard deviation (SD), variant, and t-test independent.

The research result presented that 1) students had preferences in all three aspects as Chinese alphabet writing, Chinese pronouncing, and doing activities with the friends at a high level, except presenting the report content in front of the class. In addition to the analysis of differentiation of individual learning styles, the study found that the respondents were confident to present the report in front of the class at a moderate level at overall ($\bar{X} = 3.02$) and understood the content learning (individually) ($\bar{X} = 3.26$). Scenarios of differences in learning style between individuals of the two groups of learners are different, from the same demonstration and simulated learning arrangements: in preparation before every study, Get knowledge from the content of teaching, activities within the classroom, having a form of communication knowledge within the content to be understood.

Keyword: Demonstration Learning / Simulation Learning / Teaching / Chinese Grammar

บทนำ

ลีลาการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล มีความสำคัญต่อผู้เรียน ในการจัดการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงความแตกต่าง ความชื่นชอบของแต่ละบุคคล คนบางคน เรียนรู้ได้ดีจากการใช้สายตา หรือการสังเกต (Visual) บางคนเรียนรู้ได้ดีจากการพูด (Talking) บางคน จะเรียนรู้ได้ดีจากการฟัง (Auditory) และบางคนเรียนรู้ได้ดีจากการใช้มือหรือการสัมผัส (Touching) บรรยากาศในชั้นเรียน ความกดดัน ความเร่งรีบ ความผ่อนคลาย การทำงานเป็นกลุ่ม การทำงาน เดี่ยวล้วนส่งผลต่อลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) ของบุคคลนั้น สุรางค์ โค้วตระกูล (2565) และ มงคล เสนามนตรี (2542) ให้ความเห็นว่าไม่มีวิธีสอนใด ๆ สร้างขึ้นมาแล้วเหมาะกับการเรียนใน ทุกรูปแบบ อีกทั้งผู้เรียนแต่ละคนต่างมีความแตกต่างกัน

ในรายวิชา “การสอนไวยากรณ์จีน” นักศึกษาหรือ “คุณครู” ในอนาคต มีหน้าที่เผยแพร่ ความรู้ให้กับลูกศิษย์ การเรียนรู้ในรายวิชาที่จัดขึ้นด้วยวิธีการเรียนรู้เชิงรุก หรือ Active Learning เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ ผักผัน บ่มเพาะ ลักษณะนิสัยการถ่ายทอดความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และหากการจัดการเรียนการสอนเป็นตามที่ พันธุ์ศักดิ์ พลสารมัย (2546) ค้นพบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาในระดับอุดมศึกษานั้น มีปัญหาทั้งในด้านผู้สอนและผู้เรียนทั้งสองด้าน ในด้านผู้สอน ผู้สอนอาจไม่ได้มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนคิด และนำเอาความรู้ที่ เรียนไปใช้ประโยชน์ได้จริง จากข้างต้น จึงกล่าวได้ว่า การเรียนรู้เชิงรุก Active Learning เน้นให้ ผู้เรียนได้คิด นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ตามที่ อัญชลี ทองเอน และมธุรส จงชัยกิจ (2555) กล่าวว่า “ในระดับสถาบันอุดมศึกษา จะต้องจัดการเรียนการสอนที่ลดบรรยากาศตึงเครียดและเน้น ส่งเสริมกิจกรรมที่ดีต่อการพัฒนาผู้เรียน พร้อมทั้งมีวิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติ ของเนื้อหาและระดับของผู้เรียน”

ฉะนั้นการเรียนรู้แบบสาธิตในรายวิชาด้าน “การสอน” เป็นกระบวนการที่ผู้สอนทำการ แสดงหรือการกระทำให้คุณเป็นตัวอย่างพร้อมกับอธิบาย ให้ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการสังเกต จากกระบวนการขั้นตอนในการสาธิตนั้น ๆ ตามที่ อาทิตยา พันธุ์เสถียร (2560) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบสาธิตเป็นวิธีการที่ดีวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จากคุณครูผู้สอน ทักชะด้วยการปฏิบัติทำจริง จึงทำให้เกิดการเรียนรู้โดยมีประเด็นที่เห็นได้ชัดคือผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและทักษะการปฏิบัติเกินเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 และในรายวิชา “การสอนไวยากรณ์ จีน” นี้ ผู้เรียน เรียนรู้จากการสาธิตพร้อมกับการปฏิบัติ จากสถานการณ์จำลองที่กำหนดขึ้น เป็นการ เรียนรู้ที่อยู่ในสถานการณ์ที่สร้างขึ้นใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด มีข้อกำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึก คิดแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ ตามที่ วรวิสา สำราญเนตรและนิตยา กออิสรานภาพ (2562) กล่าวว่าเพื่อความสอดคล้องกับระบบสุขภาพที่เปลี่ยนไปและความต้องการของสังคม การสอนที่ผ่านมาเป็นรูปแบบการสอนแบบบรรยาย ทำให้ผู้เรียนมองภาพการเจ็บป่วยในชั้นวิกฤตได้ ไม่ชัดเจน ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนจากสถานการณ์จำลอง (Simulation-Based Learning)

ช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ตามสถานการณ์ บทบาท ที่สะท้อนความเป็นจริง

การเรียนรู้ภาษาพร้อมกับการนำมาเผยแพร่ทำการสอนในเรื่องไวยากรณ์ในภาษาจีน เป็นสิ่งที่ยากยิ่งสำหรับผู้เรียนที่ขาดความใส่ใจ ความสม่ำเสมอต่อการเรียน หากเป็นการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น ๆ ไปแล้วนั้น การมีความรู้ในตัวบริบทของเนื้อหา ความแม่นยำในเนื้อหา การออกเสียง ความหมาย โครงสร้าง ต่างเป็นสิ่งที่ต้องมีการเรียนรู้ ฝึกฝน ให้เหมาะกับระดับของผู้เรียน หรือสามารถดึงศักยภาพที่มีของผู้เรียนแสดงออกมาได้ ความชื่นชอบของผู้เรียนในการเรียนรู้ ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน ไวยากรณ์ ความมั่นใจ การกล้าแสดงออก หรือความต้องการที่จะมีความรู้เพิ่มเติมในด้านใดด้านหนึ่ง ต่างส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสาธิตและการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง เพื่อที่จะทราบถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ ความพึงพอใจและประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ พร้อมแนวทางในการจัดการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

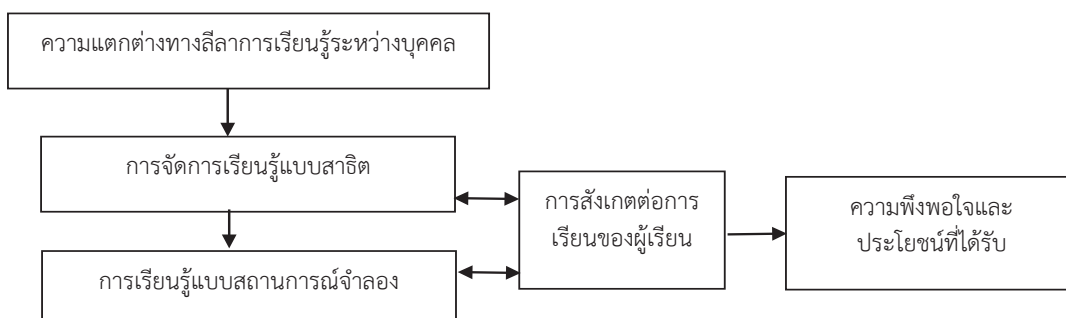
1. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก Active learning โดยการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการสอนไวยากรณ์จีน บนความแตกต่างทางลีลาการเรียนรู้ระหว่างบุคคล

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ คือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ (ค.บ.) สาขาภาษาจีน รายวิชาการสอนไวยากรณ์จีน ชั้นปีที่ 4 รวมทั้งสิ้นจำนวน 34 คน ที่ได้ลงเรียนวิชาไวยากรณ์ภาษาจีนมาแล้วหนึ่งภาคเรียน และทำการลงเรียนรายวิชาการสอนไวยากรณ์จีนในภาคเรียนที่ 2 โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

กระบวนการแนวความคิด



โดยสำรวจความแตกต่างทางการชื่นชอบ ความมั่นใจ การเข้าใจเนื้อหา ระดับความรู้เดิมของ ภาษา การเตรียมตัวก่อนการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เพื่อทราบถึงความแตกต่างทางการเรียนรู้ระหว่าง บุคคล ด้วยการสอนแบบสาธิตและสถานการณ์จำลอง เป็นวิธีการสอนภายใต้กรอบการสอนในรูปแบบ active learning ด้วยการสังเกตต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียน และผู้เรียนใช้คำดู หูฟังและจดจำ ผู้วิจัยทำการสังเกตผู้เรียน ด้วยการที่ผู้เรียนปฏิบัติออกมาในรูปแบบสถานการณ์จำลองตามบทบาท ที่ได้รับ และสอบถามความพึงพอใจ ประโยชน์ที่ได้รับ จำแนกเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง บุคคลของทั้งสองกลุ่มเรียน หรือรายบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ กำหนดปัญหาในการวิจัยสำรวจวรรณกรรม เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่าง บุคคลเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ แบบสอบถามการเรียนการสอนในรูปแบบการเรียนรู้แบบสาธิต การประเมินความพึงพอใจรูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิตและสถานการณ์จำลอง ในรูปแบบ มาตรฐานค่า 5 ระดับ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการเรียนการสอนใน รูปแบบการเรียนรู้แบบสาธิตและการประเมินความพึงพอใจรูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิต และสถานการณ์จำลอง ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ เมื่อสร้างเสร็จให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน หาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งพบว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เกี่ยวกับการเรียน การสอนในรูปแบบการเรียนรู้แบบสาธิตและรูปแบบการเรียนการสอนสถานการณ์จำลอง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสาธิต จำนวน 2 กิจกรรม กิจกรรมละ 4 ชั่วโมง ใช้เวลาทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1.ขั้นเตรียมการสอน กำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้ ศึกษาเนื้อหาสาระจัดลำดับ เตรียมกิจกรรม อุปกรณ์ วิธีการสาธิต วิธีการประเมินผล 2. ขั้นสาธิต แจ้งจุดประสงค์เนื้อหาสาระการเรียนรู้ บอกให้ผู้เรียนรับบทบาทของตนเอง ผู้สอนดำเนินการสาธิต 3. ขั้นสรุป เรียนสรุปผลที่เกิดจากการสาธิต บันทึกขั้นตอนและ ผลการสาธิต 4. วัดและประเมินผล ผู้เรียนทดลองปฏิบัติการสอนตามสถานการณ์จำลองภายในชั้นเรียน ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสาธิต นำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อประเมินหาความเหมาะสมและความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียน การสอนก่อนนำไปใช้ เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสาธิต

ได้แก่ แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง ตรวจสอบรายการ (Check List) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) จากแบบสอบถาม นักศึกษา ชั้นปีที่ 4 จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 จำนวน 16 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 18 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 34 คน ภายในชั้นเรียนก่อนทำการเรียนการสอนในเนื้อหา เพื่อหาความแตกต่างทางลีลาการเรียนรู้ระหว่างบุคคล 2) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย ทฤษฎี การสังเกต นำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ แจกเนื้อหาสาระการเรียนรู้ สร้างข้อคำถามแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 จำนวน 15 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 19 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 34 คน ภายในชั้นเรียน หลังจากทำการเรียนการสอนในเนื้อหาเสร็จสิ้น โดยการใช้รูปแบบการเรียนการสอน การเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) การจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและการจัดการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง โดยที่นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหา พร้อมทั้งฝึกฝนการฟัง อ่าน ความเข้าใจในตัวเนื้อหาเสร็จสิ้น หลังจากนั้นทำการสาธิตการสอนคำบอกทิศทาง (方位词) ในภาษาจีนและทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งสร้างสถานการณ์จำลองให้นักศึกษาได้ทดลองการสอนคำบอกทิศทาง (方位词) ในภาษาจีนตามสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นจากตัวอย่างการสอนคำบอกทิศทาง เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก Active learning โดยการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ผู้เรียนสรุปผลที่เกิดจากการสาธิต แสดงความคิดเห็น บันทึกขั้นตอนและผลการสาธิต

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน (Variance) t-test independent ข้อมูลทั่วไปและแบบสอบถาม ความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ แบบประเมินความพึงพอใจการเรียนการสอน ในรูปแบบการเรียนรู้แบบสาธิต แบบสัมภาษณ์การเรียนการสอนในรูปแบบการเรียนรู้แบบสาธิต และสถานการณ์จำลอง แบบประเมินความสอดคล้องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนรู้แบบสาธิต

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวน (Variance) และ t-test independent

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แปลผลตามเกณฑ์ของ เบสท์และ คาคห์น (Best & Kahn, 1993) ค่าคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูล การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulate) โดยการนำข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งบุคคลที่แตกต่างกัน นักศึกษาแต่ละคน กลุ่มบุคคลที่แตกต่างกัน หมู่เรียนที่แตกต่างกัน ข้อมูลจากแหล่งเวลาที่แตกต่างกัน การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulate) ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต แบบสอบถาม ซักถาม แบบสัมภาษณ์ ศึกษาเอกสารประกอบ

การจัดระเบียบข้อมูล (Data Classification) เมื่อได้ข้อมูลที่รวบรวมมา ผู้วิจัยแยกแยะข้อมูลการสอบถาม การสัมภาษณ์ บันทึกวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลจากแนวคิดทฤษฎี โดยเป็นรูปแบบการตีความสร้างข้อสรุป (Conclusion Interpreting) การวิเคราะห์โดยการจำแนกชนิดของข้อมูล (Typological Analysis) เป็นการจำแนกข้อมูล ลดทอนข้อมูลออกเป็นชนิด ๆ ที่ต่อเนื่องกัน ในรูปแบบข้อความตาราง การบรรยาย แสดงข้อมูลจากกระบวนการวิเคราะห์ ทำความเชื่อมโยงสร้างข้อสรุป (บุษกร เชี่ยวจินดา กานต์, 2561)

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้บนความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ วิชาการสอนไวยากรณ์จีน สาขาวิชาภาษาจีน ระดับปริญญาตรี

ตัวแปรตาม คือ ผลการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบสาธิตและการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง

ผลการวิจัย

ความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ ในรายวิชาการสอนไวยากรณ์จีน

ข้อมูลพื้นฐานโดยสรุปมีดังนี้ เพศหญิง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 94.11 เพศชายจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 5.89 กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ภูมิลำเนาตามที่อยู่อาศัยในบัตรประชาชน จังหวัดราชบุรี จำนวน 22 คน จังหวัดอุดรธานี จำนวน 3 คน จังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 4 คน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 2 คน จังหวัดศรีสะเกษ 2 คน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 1 คน อายุระหว่าง 21-24 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 97.06 มากกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94

ตารางที่ 1 ความแตกต่างการเรียนรู้ของบุคคลด้านการขึ้นขอบ

รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ขึ้นขอบการเขียนตัวอักษรจีน	3.50	0.78	มาก
ขึ้นขอบการอ่านออกเสียง	3.50	0.74	มาก
ขึ้นขอบการรายงานเนื้อหาหน้าชั้นเรียน	3.11	0.80	ปานกลาง
ขึ้นขอบการทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	3.94	0.91	มาก
รวม	3.51	0.49	มาก

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ของบุคคล พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความขึ้นขอบการเขียนตัวอักษรจีนในระดับมาก อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.50$) มีความขึ้นขอบการอ่านออกเสียงในระดับมาก อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.50$) มีความขึ้นขอบการรายงานเนื้อหาหน้าชั้นเรียนในระดับปานกลาง อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.11$) มีความขึ้นขอบการทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนในระดับมาก อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.94$) ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นขึ้นขอบการรายงานเนื้อหาหน้าชั้นเรียน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษามีขึ้นขอบทั้งสามด้าน ขึ้นขอบการเขียนตัวอักษรจีนออกเสียง การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ในระดับมาก

ตารางที่ 2 ความแตกต่างการเรียนรู้ของบุคคลด้านความมั่นใจและเข้าใจ

รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
มีความมั่นใจ กล้าที่จะแสดงออก บรรยายหน้าชั้นเรียน	3.02	0.75	ปานกลาง
ความเข้าใจต่อการเรียนรู้เนื้อหา (ส่วนบุคคล) ภายในชั้นเรียน	3.26	0.66	ปานกลาง

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ของบุคคล พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจ กล้าที่จะแสดงออก บรรยายหน้าชั้นเรียนในระดับปานกลาง อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.02$) มีความเข้าใจต่อการเรียนรู้เนื้อหา (ส่วนบุคคล) ภายในชั้นเรียนในระดับปานกลาง อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.26$) ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบประเมินระดับความรู้เดิม

รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ความรู้ที่มีมาของตนเองก่อนการเรียนรายวิชาในปัจจุบัน	3.02	0.57	ปานกลาง
ความพึงพอใจในความรู้ของตนเองก่อนเรียน	2.94	0.69	ปานกลาง

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ที่มีอยู่ พบว่า นักศึกษาประเมินความรู้ที่มีมาของตนเอง ก่อนการเรียนรายวิชาในปัจจุบัน อยู่ในระดับปานกลางอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.02$) นักศึกษามีนักศึกษามีความพึงพอใจในความรู้ของตนเองก่อนเรียนมากน้อยเพียงใดอยู่ในระดับปานกลางอยู่ที่ ($\bar{X} = 2.94$) ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์พบว่า หากต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยตนเอง นักศึกษาคิดว่าต้องทำการศึกษาข้อมูลด้านใด พบว่า ทุกด้านที่กล่าวมา 20 คน คิดเป็นร้อยละ 58.83 ด้านไวยากรณ์ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 การอ่านออกเสียง 2 คนคิดเป็นร้อยละ 5.88 การฟัง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 การพูด 4 คนคิดเป็นร้อยละ 11.76

ตารางที่ 4 การเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าเรียน

รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
การเตรียมพร้อมก่อนการเรียนทุกครั้ง เช่น การศึกษาในบทเรียนก่อนเข้าเรียน	3.28	0.85	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์จึงประเมินตนเองตามความจริง ในเรื่องการเตรียมพร้อมก่อนการเรียนทุกครั้ง เช่น การศึกษาในบทเรียนก่อนเข้าเรียน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.28$)

ตารางที่ 5 ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
เนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนมีความเกี่ยวข้องกับรายวิชา	3.47	0.66	ปานกลาง
เนื้อหาแต่ละส่วนในการทำการสอนมีความสอดคล้องกัน	3.41	0.65	ปานกลาง
นักศึกษามีความพึงพอใจต่อเนื้อหาในการนำเนื้อหาความรู้มาปฏิบัติการเรียนการสอนในชั้นเรียน	3.50	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน พบว่า เนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน มีความเกี่ยวข้องกับรายวิชา อยู่ในระดับปานกลาง อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.47$) เนื้อหาแต่ละส่วนในการทำการสอนมีความสอดคล้องกัน อยู่ในระดับปานกลาง อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.41$) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อเนื้อหา ในการนำเนื้อหาความรู้มาปฏิบัติการเรียนการสอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.50$) ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 สิ่งที่ได้รับด้านความรู้ความเข้าใจความพึงพอใจ

รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ได้รับความรู้จากเนื้อหาการเรียนการสอนกิจกรรมภายในห้องเรียน	3.58	0.70	มาก
มีรูปแบบการสื่อสารความรู้ภายในเนื้อหาให้มีความเข้าใจ	3.60	0.70	มาก
มีความพึงพอใจต่อความรู้ที่ได้รับ	3.58	0.85	มาก

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์สิ่งที่ได้รับด้านความรู้ ความเข้าใจ ความพึงพอใจ พบว่า ได้รับความรู้จากเนื้อหาการเรียนการสอน กิจกรรมภายในห้องเรียน อยู่ในระดับมากอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.58$) มีรูปแบบการสื่อสารความรู้ภายในเนื้อหาให้มีความเข้าใจ อยู่ในระดับมากอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.60$) มีความพึงพอใจต่อความรู้ที่ได้รับ อยู่ในระดับมากอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.58$) ทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 7 ด้านกิจกรรมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

รายการ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
มีการทำกิจกรรมภายในชั้นเรียน	3.47	0.56	ปานกลาง
กิจกรรมที่ทำภายในชั้นเรียนมีความสร้างสรรค์ต่อเนื้อหาการเรียนการสอน	3.35	0.64	ปานกลาง
นักศึกษามีความชื่นชอบพึงพอใจต่อกิจกรรมภายในชั้นเรียน	3.26	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์กิจกรรม สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ พบว่า มีการทำกิจกรรมภายในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลางอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.47$) กิจกรรมที่ทำภายในชั้นเรียนมีความสร้างสรรค์ต่อเนื้อหาการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.35$) นักศึกษามีความชื่นชอบพึงพอใจต่อกิจกรรมภายในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.26$) ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 8 การนำไปประยุกต์ใช้และความพึงพอใจ

รายการ	ระดับความ คิดเห็น		แปล ผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการนำไปประยุกต์ใช้และความพึงพอใจ			
จากเนื้อหาความรู้ที่ได้รับความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้ในการงานอาชีพในอนาคต	3.73	0.66	มาก
ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้คำบอกทิศทาง 方位词 โดยวิธีการสาธิตที่อาจารย์ปฏิบัติให้ดู	3.62	0.87	มาก
ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้สถานการณ์จำลองที่นักศึกษาออกมาฝึกปฏิบัติหน้าชั้นเรียน	3.53	0.84	มาก

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์การนำไปประยุกต์ใช้ พบว่า ด้วยความสามารถของนักศึกษา และเนื้อหาความรู้ที่ได้รับ นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการงานอาชีพในอนาคตได้กิจกรรมภายในห้องเรียน อยู่ในระดับมากอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.58$)

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้คำบอกทิศทาง 方位词 โดยวิธีการสาธิตที่อาจารย์ปฏิบัติให้ดู พบว่า อยู่ในระดับมาก อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.62$)

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้สถานการณ์จำลองที่นักเรียนออกมาฝึกปฏิบัติหน้าชั้นเรียน (หลังจากดูจากการสาธิตจากอาจารย์แล้ว) พบว่า อยู่ในระดับมาก อยู่ที่ ($\bar{X} = 3.53$)

ตารางที่ 9 ตารางเปรียบเทียบแสดงผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ t-test ของนักศึกษาสองหมู่เรียน

ประเด็นการเปรียบเทียบ	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. จงประเมินตนเองตามความจริง ในเรื่องการเตรียมพร้อมก่อนการเรียนทุกครั้ง เช่น การศึกษาในบทเรียนก่อนเข้าเรียน	3.60	0.63	2.89	0.93	2.49	0.018
2. ได้รับความรู้จากเนื้อหาการเรียนการสอนและกิจกรรมภายในห้องเรียน	3.93	0.704	3.32	0.582	2.80	0.009
3. มีรูปแบบการสื่อสารความรู้ภายในเนื้อหาให้มีความเข้าใจ	3.93	0.73	3.37	0.59	2.42	0.021

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 9 ข้อ1 พบว่า การเตรียมพร้อมก่อนการเรียนทุกครั้งของทั้งสองกลุ่ม เมื่อนำมาเปรียบเทียบ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า การเตรียมพร้อมก่อนการเรียนทุกครั้งของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่ 1 มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนทุกครั้งมากกว่ากลุ่มที่ 2

จากตารางที่ 9 ข้อ 2 พบว่า ได้รับความรู้จากเนื้อหาการเรียนการสอนและกิจกรรมภายในห้องเรียนของทั้งสองกลุ่ม มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า ได้รับความรู้จากเนื้อหาการเรียนการสอนและกิจกรรมภายในห้องเรียนของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของทั้งสองกลุ่มที่เหมือนกัน แต่กลุ่มที่ 1 ได้รับความรู้จากเนื้อหาการเรียนการสอนและกิจกรรมภายในห้องเรียนมากกว่ากลุ่มที่ 2

จากตารางที่ 9 ข้อ 3 พบว่า มีรูปแบบการสื่อสารความรู้ภายในเนื้อหาให้มีความเข้าใจของทั้งสองกลุ่ม มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า มีรูปแบบการสื่อสารความรู้ภายในเนื้อหาที่เหมือนกัน แต่นักศึกษาของทั้งสองกลุ่มมีความเข้าใจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มที่ 1 มีความเข้าใจต่อการสื่อสารความรู้ภายในเนื้อหาจากผู้สอนได้ดีกว่ากลุ่มที่ 2

สรุปผลการวิจัย

1. ความแตกต่างทางลีลาการเรียนรู้ระหว่างบุคคล ความแตกต่างระหว่างบุคคล เกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ ในรายวิชาการสอนไวยากรณ์จีน ขั้นตอนก่อนการรับเนื้อหาข้อมูล ก่อนการเริ่มทำการสอน ด้านเขavnปัญญา สไตล์การคิด สไตล์การเรียนรู้ การสร้างสรรค์ เปรียบเทียบความรู้ที่มีอยู่กับที่ได้มาของนักศึกษาแต่ละบุคคลก่อนการเริ่มเรียน สรุปได้ดังนี้ คือ นักศึกษามีความชื่นชอบทั้งสามด้าน ชื่นชอบการเขียนตัวอักษรจีน ออกเสียงจีน การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ในระดับมาก ยกเว้นชื่นชอบการรายงานเนื้อหาหน้าชั้นเรียน ประกอบกับผลการวิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ของบุคคลพบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจ ถ้าที่จะแสดงออก บรรยายหน้าชั้นเรียนและมีความเข้าใจต่อการเรียนรู้เนื้อหา (ส่วนบุคคล) ภายในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก Active learning โดยการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการสอนไวยากรณ์จีน บนความแตกต่างทางลีลาการเรียนรู้ระหว่างบุคคล การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มพบว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผู้เรียนกลุ่มที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกัน ทางด้าน การเตรียมพร้อมก่อนการเรียนรู้ทุกครั้ง การได้รับความรู้จากเนื้อหาการเรียนการสอนกิจกรรมภายในห้องเรียน การมีรูปแบบการสื่อสารความรู้ภายในเนื้อหาให้มีความเข้าใจ ทั้งหมดนี้ แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างทางลีลาการเรียนรู้ระหว่างบุคคลของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน จากการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและสถานการณ์จำลองที่เหมือนกัน

ด้านเนื้อหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน ผลการวิเคราะห์ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน พบว่าเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง จากการสัมภาษณ์ นักศึกษากลุ่มที่ 1 กล่าวว่า “คำศัพท์บางคำมีการเรียนผ่านตามาบ้างแล้ว แต่ยังขาดในเรื่องการนำมาใช้จริง เนื้อหานี้

“ไม่ยากและง่ายจนเกินไป” จากผลการปฏิบัติการสาธิตและสถานการณ์จำลอง คำศัพท์ที่ใช้ 上下左右 前后 旁边 เป็นต้น นักศึกษามีความคล่องแคล่วในการใช้และรับรู้ได้รวดเร็วขึ้นตามลำดับการเรียนรู้ที่ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ในส่วนความรู้ ความเข้าใจ ความพึงพอใจ จากเนื้อหาการเรียนการสอน กิจกรรมภายในห้องเรียนอยู่ในระดับมากทั้งสามด้าน และ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภายในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทางด้านการนำไปประยุกต์ใช้ในการงานอาชีพในอนาคตได้อยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก Active learning โดยการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการสอนไวยากรณ์จีนบนความแตกต่างทางลีลาการเรียนรู้ระหว่างบุคคล สรุปได้ดังนี้ คือ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้คำบอกทิศทาง 方位词 โดยวิธีการสาธิตที่อาจารย์ปฏิบัติให้ดู พบว่า อยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้สถานการณ์จำลองที่นักเรียนออกมาฝึกปฏิบัติหน้าชั้นเรียน (หลังจากดูจากการสาธิตจากอาจารย์แล้ว) พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยทำการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตให้นักศึกษาได้เห็นและนำไปปฏิบัติหรือประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม และหลังจากนั้นใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองคือหลังจากสาธิตแล้วจึงทำสถานการณ์จำลองขึ้นมา โดยมีนักศึกษาแสดงบทบาทเป็นอาจารย์ในชั้นเรียน เพื่อนเป็นนักศึกษาที่ถูกเชิญออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน และเพื่อนที่นั้งเป็นนักเรียนในชั้นเรียน เช่นเดียวกับการเรียนรู้ทางพุทธิปัญญาที่พบว่าผู้เรียนเรียนรู้โดยการสังเกต

การเรียนรู้จากการสังเกตประกอบด้วยสองขั้น คือขั้นการรับมา ซึ่งเป็นกระบวนการการเรียนรู้ทางพุทธิปัญญาและขั้นต่อไปคือ ขั้นการกระทำ แสดงตัวอย่างของการกระทำ ทำซ้ำ พร้อมอธิบายชี้แนะขั้นตอนให้แก่นักศึกษา จัดเวลาให้นักศึกษามีโอกาสที่จะแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบให้แรงเสริมบวกแก่นักศึกษาที่สามารถเลียนแบบได้อย่างถูกต้อง (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2565) จะเห็นได้ว่าอาจารย์ทำการสาธิต นักศึกษาทำการสังเกต และนำไปปฏิบัติ เลียนแบบ ประยุกต์ใช้ในรูปแบบบทบาทสมมติ การที่มีตัวอย่าง หรือตัวแทนในการปฏิบัติสาธิตให้ดูก่อน พร้อมอธิบายจะช่วยลดความกังวล ความกลัว ความไม่มั่นใจของนักศึกษาได้ส่วนหนึ่ง เป็นเช่นเดียวกับการศึกษาการสอนแบบใช้สถานการณ์จำลองในการพยาบาลผู้ป่วย

การศึกษาการสอนแบบใช้สถานการณ์จำลองในการพยาบาลผู้ป่วยที่พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์จำลองส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก เกิดความสนใจในการเรียนรู้ (วรวิษา สำราญเนตรและนิตยา กออิสรานภาพ, 2562) แต่ทั้งนี้ ความแตกต่างของการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลก็สำคัญ หากไม่ว่าจะทำอย่างไร ผู้เรียนเองยากที่จะก้าวผ่านความกล้าในตนเอง

มุ่งเพียงแต่ความหวังที่ฝากไว้ในตัวผู้อื่น หรืออาจารย์ผู้สอน ความสำเร็จในการเรียนรู้ย่อมยากที่จะเกิดขึ้น จากงานวิจัยนี้พบว่าผู้เรียนจำนวนหนึ่ง ชื่นชอบการรายงานเนื้อหาหน้าชั้นเรียนและมีความมั่นใจกล้าที่จะแสดงออกอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นระดับที่น้อยกว่าในด้านอื่น ๆ หมายความว่าผู้เรียนมีความไม่มั่นใจในตนเอง เพราะการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้เชิงรุก มีการแสดงออกพูดคุยโต้ตอบ ซักถาม ทำกิจกรรมอยู่ตลอด จากการสัมภาษณ์ นักศึกษากลุ่มที่สองคนหนึ่งกล่าวว่า “มีความกดดันเล็กน้อย” อีกทั้งนักศึกษาได้ประเมินความรู้ที่มีมาของตนเอง ก่อนการเรียนรายวิชาในปัจจุบัน และมีความพึงพอใจในความรู้ของตนเองก่อนเรียนต่างอยู่ในระดับปานกลาง จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความแตกต่างการเรียนรู้ของบุคคล ของนักศึกษาทางด้านความกล้าแสดงออก ความมั่นใจ ความเข้าใจต่อการเรียนรู้เนื้อหา (ส่วนบุคคล) ภายในชั้นเรียนก่อนการเรียนรู้นิรายวิชาการสอน ไวยากรณ์จึงยังคงต้องได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในด้านการกล้าแสดงออกให้มากยิ่งขึ้น ประกอบกับความต้องการเพิ่มพูนความรู้ตนเอง นักศึกษาเลือกเพิ่มพูนความรู้ทุกด้านที่กล่าวมามากที่สุด รองลงมาคือ ไวยากรณ์ การพูด การฟัง จากข้อมูลข้างต้น กล่าวคือ ความรู้ที่มีมาก่อนหน้า การเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าเรียนและหลังเรียน ล้วนส่งผลต่อความเข้าใจการเรียนรู้เนื้อหา ความมั่นใจของแต่ละบุคคลต่อการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน จากการสังเกตในชั้นเรียน พร้อมกับการสัมภาษณ์ นักศึกษากลุ่มที่หนึ่งกล่าวว่า “ดิฉันมีการเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าเรียน โดยศึกษา ทำความเข้าใจในหัวข้อที่อาจารย์ผู้สอนจะทำการสอนและกลับไปทบทวนทุกครั้ง การจัดกิจกรรมทำให้ได้ฝึกการแต่งประโยค รู้สึกสนุก ค่อนข้างทำให้เห็นภาพ” และจากการสังเกต นักศึกษามีความมั่นใจ สนุกสนาน มีความคิดสร้างสรรค์ในการแต่งประโยค ไม่กลัวแต่งประโยคผิดพลาด มีความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ในอีกส่วนของนักศึกษาที่มีความรู้ทางด้านการใช้ภาษาจีนอย่างจำกัด การหมั่นศึกษาหาความรู้เฉพาะตัวบุคคลและการทบทวนความรู้ต่อการเรียนที่ยังมีค่อนข้างน้อย ผลการวิจัยจึงมีความแตกต่างกัน

แต่ทั้งนี้ การเรียนรู้เชิงรุก ในรูปแบบการสาธิตหรือสถานการณ์จำลอง จะมีส่วนช่วยผู้เรียนได้รับการพัฒนาในทุกด้านตามแต่ความแตกต่างของการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลและความถนัด ความมานะ ความชื่นชอบของแต่ละบุคคล เพราะฉะนั้นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนห้องเรียนหนึ่งไม่จำเป็นเลยที่ทุกคนต้องเรียนรู้ได้เท่ากัน เพียงแต่ทุกคนจะได้ความรู้ที่เท่ากัน และจากข้อมูลงานวิจัยนี้ ความแตกต่างระหว่างผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม พบว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทางด้านการเตรียมพร้อมก่อนการเรียนทุกครั้ง การได้รับความรู้จากเนื้อหาการเรียนการสอนกิจกรรมภายในห้องเรียน รูปแบบการสื่อสารความรู้ภายในเนื้อหาให้มีความเข้าใจ มีความแตกต่างจากผู้เรียนกลุ่มที่ 2 คือ ด้านการเตรียมพร้อม ความรู้ที่ได้รับ ความเข้าใจในเนื้อหา ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง มีความแตกต่างจากกลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2565) ความแตกต่างของบุคคล ด้านเขาวนปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ศิลการรู้คิด บุคลิกภาพ ความแตกต่าง

ทางเพศ เพราะฉะนั้น ในห้องเรียนหนึ่ง มีความแตกต่างของบุคคลอย่างหลากหลาย ความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) ลีลาการเรียนรู้ของคนบางคนจะเรียนรู้ได้ดีด้วยการใช้สายตาหรือการสังเกต (Visual) บางคนจะเรียนรู้ได้ดีด้วยการฟัง (Auditory) บางคนเรียนรู้ได้ดีด้วยการพูด (Talking) บางคนเรียนรู้โดยใช้มือหรือการสัมผัส (Touching) นอกจากนี้ การกำหนดเวลาที่แน่นอนทำให้นักเรียนบางคนเรียนรู้ได้ดี แต่หากบางคนมีการกำหนดเวลาหรือมีการเร่งให้อาจก่อให้เกิดการวิตกกังวลสูงทำไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนด บางคนต้องการให้มีคนคอยจ้ำจี้จ้ำไช บางคนชอบเป็นอิสระ ทำงานเป็นกลุ่ม ทำงานคนเดียว

จากข้อมูลการวิจัยนี้พบว่านักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการงานอาชีพในอนาคตนั้น จากงานวิจัยนี้อยู่ในระดับ “มาก” สอดคล้องกับ กรแก้ว พิเมยะและสุพินดา เลิศฤทธิ์ (2564) สถานการณ์จำลองเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้และประสบการณ์ต่างๆ การใช้กระบวนการคิด การแสวงหาความรู้ การปฏิสัมพันธ์ควบคู่ไปกับการปฏิบัติจริง ให้ผู้เรียนค้นพบความรู้และประสบการณ์ด้วยตนเอง ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่นำไปปรับใช้ได้กับชีวิตประจำวันได้จริง เช่นเดียวกับ สุวิภา สุริยะปัญญา และศิริพงษ์ เพี้ยศิริ 2564 ที่พบว่ารายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีนสู่เมืองพระยาแล โดยการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น เพราะการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่เสมือนจริง สร้างความคุ้นเคยกับสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เกิดการทักษะการเรียนรู้แก้ไขปัญหาที่ต้องเผชิญ และนำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริงได้เป็นอย่างดี

จากแบบสัมภาษณ์ของนักศึกษา กระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกตรวเลียบแค่ตรง (1997) การเรียนรู้โดยตัวแบบหรือการเรียนรู้จากการสังเกต กระบวนการ 4 ขั้นตอนที่สำคัญมีดังนี้ 1. กระบวนการความใส่ใจ (Attention) 2. กระบวนการการจดจำ (Retention) 3. กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (Reproduction) 4. กระบวนการการจูงใจ (Motivation) จากกระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอนนี้ สามารถนำมาสรุปข้อค้นพบจากผลการวิจัยนี้ ดังนี้

การนำเรียน เข้าสู่บทเรียนทางภาษา จากงานวิจัยนี้ ผู้สอนค้นพบว่านักศึกษาขาดทักษะการอ่านออกเสียงในขั้นแรก การนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อการเข้าใจในตัวไวยากรณ์นั้น การรู้จักตัวอักษร การอ่าน ความหมายของประโยคล้วนเป็นสิ่งสำคัญทางไวยากรณ์ เพื่อที่จะทำความเข้าใจในตัวไวยากรณ์หรือประโยคได้ดีขึ้น นอกจากการเรียนในเนื้อหาหนังสือที่เรียน การนำเข้าสู่ไวยากรณ์ในรูปแบบเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมเป็นหลัก โดยการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมบริบทอันเป็นจริง การใช้โครงสร้างไวยากรณ์จากสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นจากอาจารย์ผู้สอนที่ทำการสาธิต

ในส่วนนี้ผู้เรียน จะใช้กระบวนการข้อที่ 1 คือกระบวนการความใส่ใจ (Attention) ผู้เรียนจะต้องมีความใส่ใจที่จะสังเกตตัวแบบ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงให้เห็นจากตัวแบบจริงหรือตัวแบบสัญลักษณ์ก็คือเพื่อน ๆ ในห้องที่เป็นตัวแบบหรือตัวแทนอาจารย์ในการสอนนั่นเอง พร้อมกับจะใช้กระบวนการข้อที่ 2 คือกระบวนการการจดจำ (Retention) เมื่อตัวแบบแสดงให้เห็น ผู้เรียนได้เข้ารหัสหรือบันทึกสิ่งที่เก็บไว้ในความจำระยะยาว จากนั้นการเรียกผู้เรียนมาเป็นผู้ปฏิบัติจากการสาธิตจากอาจารย์ผู้สอนหรือตัวแบบ หลังจากนั้นจะใช้กระบวนการข้อที่ 3 คือกระบวนการการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (Reproduction) และปฏิบัติซ้ำเพื่อที่จะให้จำได้ และในระหว่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ อาจารย์ผู้สอนมีส่วนช่วยให้คำแนะนำผู้เรียนอยู่ห่าง ๆ พร้อมให้แรงเสริมทางบวก คำชมเชยคือกระบวนการข้อที่ 4 กระบวนการการจูงใจ (Motivation) หลังจากการปฏิบัติตามจากการสังเกต ผู้เรียนต้องหันกลับมาประเมินตรวดูพฤติกรรมของตนเองโดยเกณฑ์ที่ตั้งขึ้นด้วยตนเอง หรือการสอบถามจากผู้อื่น เช่นเดียวกับผลการวิจัยที่นักเรียนที่เป็นตัวแทนอาจารย์ ให้ความเห็นว่า “ครั้งที่แล้วดิฉันได้มีโอกาสจำลองเป็นครู ดิฉันสอนเพื่อนแบบที่คุณครูสอนเพื่อนและดิฉันถามเพื่อนแบบที่คุณครูถามเพื่อน จากนั้นเพื่อนในห้องเรียนก็ช่วยกันตอบและมีความถูกต้อง” และนักเรียนที่เป็นตัวแทนอาจารย์ นักเรียนในห้องคนอื่น ๆ ให้ความเห็นว่า “คนที่แสดงบทบาทครู ครูต้องตั้งคำถามให้ชัดเจนออกเสียงคำให้ชัดเจน เสียงดังฟังชัด” และนักเรียนที่นั่งอยู่ในชั้นเรียน กล่าวว่า “ในฐานะตัวแทนนักเรียนในชั้นเรียน ได้ฝึกการตอบ การคิด การพูด” “สนุกและได้ความรู้ได้ลองแต่งประโยคจากเพื่อน ๆ ที่ออกไปหน้าชั้นเรียน” “รู้สึกว่าได้เรียนรู้ประสบการณ์ที่ใหม่ ๆ เพิ่มเข้ามาทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ ๆ ” นี่คือข้อมูลส่วนหนึ่งจากการสัมภาษณ์นักศึกษา จากข้อมูลด้านบนจะเห็นได้ว่าข้อค้นพบที่อธิบายมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยและรวมถึงแนวคิดทฤษฎีที่นำมาปฏิบัติประยุกต์ใช้โดยมีเหตุผลประกอบอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรประเมินศักยภาพของผู้เรียน เพื่อนำไปใช้ออกแบบ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียน
2. เนื่องจากเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับ “การสอน” ผู้สอนจึงควรนำการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองไปใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ก่อนการฝึกสอนและปฏิบัติจริง

เอกสารอ้างอิง

- กรแก้ว พิเมยและสุพินดา เลิศฤทธิ. (2564). การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้
สถานการณ์จำลองในผู้ลี้ภัยผู้ใหญ่เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร. *Academic Journal of
MBU; Lanna Campus*, 10(2), 26-34.
- จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์. (9 กันยายน 2015). เข้าถึงได้จาก Active Learning [http://
chitnarongactivelearning.blogspot.com](http://chitnarongactivelearning.blogspot.com)
- ทศนา แหมมณี. (2551). สื่การเรียนรู้อัลติการสอน. *วารสารราชบัณฑิตยสถาน*, 33(1), 68-94.
- บุษกร เชี่ยวจินตาทานต์. (2561). เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา. *Liberal Arts Review*,
13(25), 103-118.
- มงคล เสนามนตรี. (2542). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
ขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น
- วรวิษา สำราญเนตรและนิตยา กออิสรานุกาพ. (2562). ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบ
ใช้ สถานการณ์จำลองในการพยาบาลผู้ป่วยที่มีภาวะช็อคของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัย
พยาบาลศรีมหาสารคาม. *วารสารโรงพยาบาลสกลนคร*, 64-75.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล.(2565). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิภา สุริยะปัญญาและศิริพงษ์ เพียรศิริ.(2564). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีน
สู่เมืองพระยาแลเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่6โดยการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง. *Silpakorn
Educational Research Journal*, 13(1), 323-335.
- อดิเรก นวลศรี. (2015). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้วยวิธี ตอบสนองด้วยท่าทางTPR
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน วัดคูยางสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กำแพงเพชร เขต 1. *Panyapiwat Journal*, 7(1), 149-159.
- Witkin,H.A.,Dyk,R.B.Paterson,H.F.,Good-enough,D.R., & Karp,S.A. (1962).
Psychological Differentiation. New York:Wiley,1962.